

Oğlan ve Ay Işığındaki Kürbağa

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Ay Işığındaki Kurbađa

Ebru Mina TOMURCUK

Yumuşak, ay ışıklı bir gecede, Sam adında bir oğlan penceresinin kenarında oturuyordu. Sarı tişörtü gümüş ışıktaki parlıyor, mavi tulum şortu hâlâ oyundan tozlu duruyordu. Bahçe duvarının ötesinde, uzaklarda küçük bir ışık yanıp söndü. "Bu da ne?" diye fısıldadı Sam; kocaman kahverengi gözleri merakla açılmıştı. Dışarıda harika bir şey onu bekliyordu.

Sam küçük gümüş el fenerini cebine taktı ve parmak uçlarında dışarı süzüldü. Çimen, kırmızı spor ayakkabılarının altında serin ve gıcıklayıcıydı. Işık yine yanıp söndü; yumuşak ve yeşil, dostça bir göz kırpış gibi. Kalbi güm güm güm attı. Işığın peşinden yoldan aşağı, uyuyan çiçeklerin yanından geçerek sessiz bir gölete kadar gitti.

Gölet, ayın altında dev bir gümüş tabak gibi pırıl pırıl parlıyordu. Ve orada, pürüzsüz, ıslak bir taşın üstünde, Sam'in avucu kadar küçük bir kurbağa oturuyordu. Parlak yeşil derisi hafifçe parlıyor, küçük bir fener gibi ışık saçıyordu. Kocaman, yuvarlak kehribar gözleri bir kez, iki kez kırpıldı. Kurbağa yumuşacık, dostça gülümsedi.

"Merhaba," dedi Sam, çömelerek. "Neden parlıyorsun?" Küçük kurbağa başını yana eğdi ve yaklaştı. "Ben Pip," dedi minik, köpüklü bir sesle. "Ay ışığı beni dolduruyor, ben de onu geri yansıtıyorum!" Sam'in yanakları kocaman bir gülümsemeyle yuvarlaklaştı. Konuşan, parlayan bir kurbağa! Şimdiden yüz tane sorusu vardı.

Pip göletin kenarına zıpladı. "Bir şey görmek ister misin?" diye sordu. Sam o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıcık koyu kahverengi saçları zıpladı. Pip hafifçe tekmeledi ve su, ışık halkalarıyla dalgalandı. "Dikkatle bak," dedi Pip. Sam eğildi, burnu neredeyse suya değiyordu; burnundaki küçük çil ışıpta parlıyordu.

Berrak suyun altında, pürüzsüz taşlar kayıp yıldızlar gibi ışıldıyordu. Bazıları pembe, bazıları mavi, bazıları da bal kadar altındı. "Nasıl bu kadar parlak oldular?" diye sordu Sam. "Suyu onları cilalıyor," dedi Pip. "Her dalgacık yardım eder. Uzun, çok uzun zaman alır ama gölet çok sabırlıdır." Sam bunun şimdiye kadar duyduğu en güzel cevap olduğunu düşündü.

Pip, Sam'in eline zıpladı; ayakları serin ve yumuşacıktı. "Tutun," dedi. Göletin çevresinde adım adım dolaştılar, her şeye dikkatle baktılar. Sam minik kabuklar, kıvrılmış yapraklar ve gümüş çiy damlalarıyla süslü bir örümcek ağı gördü. Küçük el feneriyle tam kalp şeklinde bir taş buldu. "Sakla onu," dedi Pip. "Dikkatle baktın ve buldun."

Sonra hava minik altın kıvılcımlarla doldu. Ateş böcekleri! Göletin üstünde dönen gruplar hâlinde dans ediyorlardı; küçük kuyrukları yavaş, mutlu desenlerle pırıldıyordu. Bütün geceyi yüzen doğum günü mumları gibi aydınlattılar. "Dolunay çıkınca ortaya çıkarlar," dedi Pip. "Kutlamayı çok severler." Biri Sam'in parmağına usulca konduğunda Sam kahkahayla güldü.

"Biz de dans edebilir miyiz?" diye sordu Sam. "Elbette!" dedi Pip ve mutlu küçük daireler çizerek zıpladı. Sam sallandı ve döndü; kırmızı spor ayakkabıları çimenlerin üstünde usulca tıkırdadı. Ateş böcekleri parlak altın şeritler hâlinde etraflarında döndü. Bir an için gölet hiç de sessiz değildi. Bir partiydi ve herkes davetliydi.

Dans yavaşlayınca Pip, Sam'i su kenarındaki oyuk bir kütüğe götürdü. Kütüğün içi, düğmelerden büyük olmayan minik parlayan mantarlarla doluydu. "Vay canına!" diye fısıldadı Sam. "Senin gibi mi parlıyorlar?" Pip başını salladı. "Onlar da ay ışığını içiyor. Ama yalnızca bakacak kadar meraklı dostlar için parıldarlar." Sam o dostlardan biri olduğu için gurur duydu.

Sonra Sam bir şey fark etti. Küçük bir ateş böceği suya düşmüş, kanatlarını çırpıyordu; uçamayacak kadar ıslanmıştı. "Pip, bak!" dedi Sam. "Ona yardım etmeliyiz!" Pip hızla yanına zıpladı. "Bir yaprak bul," dedi. "Düz bir yaprak en iyisidir. Ve nazık ol." Sam'in kalbi hızlı çarpıyordu ama elleri sabit ve dikkatliydi.

Sam geniş, yeşil bir yaprağı minik ateş böceğinin altına kaydırıldı. Yavaşça, yavaşça yukarı kaldırdı. Ateş böceği yaprağın üstünde dinlendi, birazcık titredi. Pip uzun, ince bacaklarıyla onu yelpazeledi. "Artık güvendesin," diye fısıldadı Sam. Bir an sonra ateş böceğinin ışığı yeniden yandı; parlak ve cesur. Yükseldi ve mutlu bir teşekkür dairesi çizdi.

Bütün ateş böceği sürüsü Sam'in etrafında döndü, parlak ve neşeli desenlerle yanıp söndü. Sonra usulca suyun üstündeki danslarına geri döndüler. Pip kocaman kehribar gözleriyle ona baktı. "Sordun, baktın ve yardım ettin," dedi Pip. "Dostlar böyle yapar. Merak, büyüünün kapısını açan anahtardır."

Ay gökyüzünde kaymaya başladı ve Sam kocaman, yuvarlak bir esnedi. "Yarın gece burada olacak mısın?" diye sordu. "Her ay ışıklı gecede," diye söz verdi Pip, "tam burada parlayacağım. Ne zaman bir sorun olsa geri gel." Sam küçük kurbağaya çok, çok nazıkçe sarıldı. Pip'in başında tek bir çiy damlası duruyordu, küçük bir taç gibi pırıldıyordu.

Sam, kalp şeklindeki taş cebinde sıcacık eve yürüdü. Ateş böcekleri arkasında usulca yanıp sönüyor, yolunu dost yıldızlar gibi aydınlatıyordu. Penceresinde döndü ve el salladı. Karanlık bahçenin ötesinden küçük yeşil bir parıltı ona karşılık verdi. Sam yatağına tırmandı; o kadar geniş gülümsüyordu ki ön dişlerindeki boşluk görünüyordu.

Ertesi sabah Sam kahvaltıdan önce dışarı koştu. Gün ışığında gölet sıradan ve durgun görünüyordu. Ama Sam daha iyisini biliyordu. Dikkatle bakarsa ve sorular sorarsa her yerde büyü olduğunu biliyordu. Kalp şeklindeki taşı pencere kenarına koydu ve sırttı. "Bu gece görüşürüz, Pip," dedi. Bir yerde, küçük bir kurbağa parlıyor, ayı bekliyordu.